

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

27. října 2005 *

Ve věci C-437/03,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES,
podaná dne 16. října 2003,

Komise Evropských společenství, zastoupená C. Schmidt a C. Tufvesson, jakož
i A. Manvillem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Rakouské republice, zastoupené E. Riedlem, jako zmocněncem, s adresou pro účely
doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednací jazyk: němčina.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Schiemann (zpravodaj), N. Colneric,
K. Lenaerts a E. Juhász, soudci,

generální advokát: A. Tizzano,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 17. března
2005,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svoji žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že:

— Rakouská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 1 a 19b
směrnice Rady 78/686/EHS ze dne 25. července 1978 o vzájemném uznávání

diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubních lékařů obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb (Úř. věst. L 233, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 67), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001 (Úř. věst. L 206, s. 1; Zvl. vyd. 05/04, s. 138, dále jen „směrnice o uznávání“), a z článku 1 směrnice Rady 78/687/EHS ze dne 25. července 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činností zubních lékařů (Úř. věst. L 233, s. 10; Zvl. vyd. 06/01, s. 76), ve znění směrnice 2001/19 (dále jen „směrnice o koordinaci“), tím, že dentistům („Dentisten“) uvedeným v článku 6 a čl. 4 odst. 3 zákona o dentistech (Dentistengesetz, BGBl. 90/1949) umožnila vykonávat jejich činnosti pod názvem „Zahnarzt“ (zubní lékař) nebo „Zahnarzt (Dentist)“ [zubní lékař (dentista)] a dovolávat se odchylné právní úpravy upravené v článku 19b směrnice o uznávání, ačkoli nespĺňují minimální podmínky stanovené v článku 1 směrnice o koordinaci k tomu, aby spadali pod právní úpravu stanovenou ve směrnících o uznávání a o koordinaci;

- Rakouská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 1 a 19b směrnice o uznávání tím, že na základě článků 17 a 23 zákona o lékařích (Ärztegesetz, BGBl. I, 169/1998) ze dne 10. listopadu 1998 umožnila lékařům specializovaným na zubní lékařství (Fachärzte für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde) pokračovat ve výkonu jejich činností v rozporu s článkem 19b směrnice o uznávání pod názvem „Fachärzte für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“, přičemž uvedené lékaře nelze stavět na roveň zubním lékařům v rozsahu, v němž uvedení lékaři mají právo vykonávat svoje činnosti za stejných podmínek jako nositelé diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu uvedeného v příloze A uvedené směrnice (zubní lékaři).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

Obecně závazná ustanovení

- 2 Směrnice o uznávání a o koordinaci byly přijaty zejména na základě ustanovení Smlouvy o ES, jejichž cílem je dosažení volného pohybu pracovníků, jakož i odstranění omezení svobody usazování a volného pohybu služeb.
- 3 Podle jejího čtvrtého bodu odůvodnění je cílem první z uvedených směrnic vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubních lékařů, které umožňují přístup k činnostem zubních lékařů, a rovněž uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci odborných zubních lékařů.
- 4 Z šestého bodu odůvodnění směrnice o uznávání a z prvního bodu odůvodnění směrnice o koordinaci vyplývá, že cílem posledně uvedené směrnice je koordinovat počet odborností v zubním lékařství a způsob a délku vzdělání umožňující jejich získání s cílem umožnit členským státům přistoupit k vzájemnému uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci stanovenému směrnicí o uznávání.
- 5 Podle čl. 1 odst. 1 směrnice o koordinaci členské státy podmíní přístup k činnostem zubního lékaře pod označeními uvedenými v článku 1 směrnice o uznávání a výkon těchto činností držením diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze A téže směrnice, které zaručují, že zúčastněná osoba během celé doby své odborné přípravy získala přiměřené znalosti a zkušenosti, které

směrnice o koordinaci stanoví. Článek 1 odst. 2 posledně uvedené směrnice upřesňuje zejména, že uvedená odborná příprava zahrnuje nejméně pět let řádné výuky.

- 6 V článku 1 směrnice o uznávání je uveden seznam označení zubních lékařů. Tento článek byl doplněn aktem o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. 1994, C 241, s. 21, a Úř. věst. 1995, L 1, s. 1) doplněním zejména následující poznámky:

„v Rakousku: diplom, který Rakousko oznámí členským státům a Komisi nejpozději dne 31. prosince 1998“. *(neoficiální překlad)*

- 7 Příloha A směrnice o uznávání zavedená směrnicí 2001/19 obsahuje seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubního lékaře. Pokud jde o Rakouskou republiku, uvedená příloha obsahuje diplom nazvaný „Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades ‚Doktor der Zahnheilkunde‘“ (rozhodnutí o udělení akademické hodnosti „doktor zubního lékařství“), vydávaný univerzitními lékařskými fakultami.

Přechodná ustanovení týkající se Rakouské republiky

- 8 Článek 19b směrnice o uznávání stanoví:

„Od okamžiku, kdy Rakouská republika přijme opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí, uznávají členské státy pro účely výkonu činností

uvedených v článku 1 této směrnice diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru lékařství, které byly vydány v Rakousku osobám, které zahájily vysokoškolská studia před dnem 1. ledna 1994, doplněné potvrzením vydaným příslušnými rakouskými orgány dokládajícím, že tyto osoby skutečně, v souladu s právními předpisy a jako hlavní činnost vykonávaly v Rakousku [preventivní, diagnostické a léčebné] činnosti [týkající se anomálií a nemocí zubů, úst, čelistí a přilehlých tkání] po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení a že jsou oprávněny vykonávat dotyčné činnosti za stejných podmínek jako držitelé diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených v příloze A.

Požadavek tříleté praxe uvedený v prvním odstavci se nevztahuje na osoby, které úspěšně absolvovaly nejméně tříletou odbornou přípravu, kterou příslušné orgány uznaly za rovnocennou odborné přípravě uvedené v článku 1 směrnice [o koordinaci].“

Ustanovení týkající se užívání titulů

- 9 Článek 8 směrnice o uznávání je jediným ustanovením kapitoly V této směrnice nazvané „Užívání akademických titulů“. Stanoví:

„1. Aniž je dotčen článek 17, zajistí hostitelské členské státy, aby státním příslušníkům členských států, kteří splňují podmínky stanovené v člancích [...] 19b, bylo uznáno právo užívat jejich zákonný akademický titul, nebo popřípadě jeho zkratku udělený členským státem původu nebo posledního usazení, a to v jazyce tohoto státu. Hostitelské členské státy mohou stanovit, že za tímto titulem musí následovat název a sídlo zařízení nebo zkušební komise, která jej udělila.

2. Je-li možné zaměnit akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení s titulem, který platí v hostitelském členském státě a vyžaduje zde další odbornou přípravu, kterou oprávněná osoba nezískala, může tento hostitelský členský stát stanovit, že tato osoba bude užívat svůj akademický titul členského státu původu nebo posledního usazení ve vhodné podobě, kterou hostitelský členský stát určí.“

10 Podle čl. 17 odst. 1 uvedené směrnice:

„Je-li v hostitelském členském státě užívání profesního označení týkajícího se některé z činností uvedených v článku 1 právně upraveno, mají státní příslušníci ostatních členských států, kteří splňují podmínky stanovené v článku [...] 19b, profesní označení hostitelského členského státu, které v tomto státě odpovídá jeho podmínkám pro vzdělání, a používají jeho zkratku.“

Vnitrostátní právní úprava

Ustanovení týkající se povolání „Dentist“

11 Až do 31. prosince 1975 existovala v Rakousku zvláštní odborná příprava umožňující přístup k povolání zvanému „Dentist“. Příslušníci tohoto povolání, kteří částečně vykonávají činnosti zubního lékaře, vykonali neuniverzitní odbornou přípravu v délce tří let a podle rakouské vlády nemohou být postaveni na roveň lékařům. Výkon povolání „Dentist“ je upraven zákonem o dentistech. Znění uvedeného zákona použitelné na skutečnosti v projednávané věci je to, které je výsledkem změn učiněných spolkovým zákonem ze dne 10. března 1999 (BGBl. I, 45/1999).

- 12 Podle čl. 6 odst. 1 zákona o dentistech je „Dentist“ oprávněn vykonávat své povolání pod profesním označením „Zahnarzt“ a připojit k němu akademický titul „Dentist“ v závorce.
- 13 Ve smyslu čl. 4 odst. 3 téhož zákona vydává profesní komora sdružující dentisty (Dentistenkammer) posledně jmenovaným na žádost potvrzení stanovené v článku 19b směrnice o uznávání s cílem umožnit jim výkon povolání zubního lékaře v ostatních členských státech.

Ustanovení týkající se povolání „Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“

- 14 V době přistoupení Rakouské republiky k Evropské unii neexistovala v daném členském státě odborná příprava pro zubní lékaře, která by splňovala podmínky stanovené v článku 1 směrnice o koordinaci. Péče o chrup byla svěřena lékařům, kteří po studiích obecného lékařství získali postgraduální specializaci zubního lékaře a kteří vykonávali svoje povolání pod označením „Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“.
- 15 Za účelem dosažení souladu se směrnicemi o uznávání a o koordinaci tedy Rakouská republika musela po svém přistoupení k Unii zřídit nový systém odborné přípravy pro přístup ke specializaci na zubní lékařství. K uvedenému účelu byl přijat zákon o lékařích. Znění posledně uvedeného zákona použitelné na skutečnosti v projednávané věci je to, které je výsledkem změn učiněných spolkovým zákonem ze dne 10. srpna 2001 (BGBl. I, 110/2001).

- 16 Zákon o lékařích zavedl novou odbornou přípravu zubních lékařů („Zahnarzt“), která vstoupila v platnost dne 1. srpna 1998. Odborná příprava specializovaná na zubní lékařství určená diplomovaným lékařům a umožňující přístup k povolání lékaře specializovaného na zubní lékařství byla zároveň s tím zrušena s účinností ke konci univerzitního školního roku 2000/2001.
- 17 Podle čl. 17 odst. 1 uvedeného zákona je nezávislý výkon činností zubního lékaře vyhrazen zubním lékařům („Zahnärzte“) a lékařům specializovaným na zubní lékařství („Fachärzte für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“).
- 18 Článek 23 uvedeného zákona s názvem „Definice“, obsažený v jeho třetím oddíle, zní takto:

„Nestanoví-li další ustanovení jinak, v tomto oddíle,

- 1) obecný pojem „lékař“ („lékařský“) označuje všechny lékaře bez ohledu na to, zda jsou oprávněni vykonávat povolání jako „všeobecný lékař“ [„Arzt für Allgemeinmedizin“], „aprobovaný lékař“ [„approbierter Arzt“], „specializovaný lékař“ [„Facharzt“], „zubní lékař“ [„Zahnarzt“] nebo „lékař stážista“ [„Turnusarzt“],
- 2) pojem „specializovaný lékař“ [„Facharzt“] označuje všechny specializované lékaře a zahrnuje lékaře specializované na zubní lékařství [„Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“].“

- 19 Užívání profesního označení lékař je upraveno články 43 a 44 zákona o lékařích. Podle čl. 43 odst. 7:

„Lékaři specializovaní na zubní lékařství [‚Fachärzte für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde‘] mohou užívat buď profesní označení ‚lékař specializovaný na zubní lékařství‘ [‚Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde‘] nebo ‚zubní lékař‘ [‚Zahnarzt‘].“

Postup před zahájením soudního řízení

- 20 Dne 26. července 1999 Rakouská republika oznámila Komisi na základě článku 1 směrnice o uznávání označení „Zahnarzt“, „Zahnarzt (Dentist)“, jakož i „Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“. Rovněž Komisi a ostatním členským státům oznámila diplom potvrzující odbornou přípravu „Dentist“ za účelem jeho zapsání do přílohy A směrnice o uznávání. Uvedený diplom se nazývá „Prüfungszeugnis über die staatliche Dentistenprüfung, ausgestellt von der Österreichischen Dentistenkammer, Lehrinstitut für Dentisten, und Bescheinigung über die einjährige Tätigkeit als Dentistenassistent“ (osvědčení o státní zkoušce ze zubního lékařství vydané Rakouskou komorou dentistů, Vzdělávacím institutem pro dentisty a potvrzení o jednoroční činnosti jako asistent dentisty).

- 21 Vzhledem k tomu, že ustanovení rakouského práva týkající se výkonu povolání „Dentist“ a lékaře specializovaného na zubní lékařství nebyla slučitelná se směrnicemi o uznávání a o koordinaci, zahájila Komise řízení pro nesplnění povinnosti podle článku 226 ES prvního pododstavce. Poté, co vyzvala Rakouskou republiku dopisem k podání jejího vyjádření, vydala Komise dne 18. července 2001

odůvodněné stanovisko a vyzvala tento členský stát k přijetí opatření nezbytných k tomu, aby tomuto stanovisku vyhověl ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení. Vzhledem k tomu, že bez ohledu na vyjádření sdělené rakouskými orgány v odpověď na uvedené odůvodněné stanovisko byla situace nadále neuspokojivá, rozhodla se Komise podat tuto žalobu.

K žalobě

K prvnímu žalobnímu důvodu, týkajícímu se povolání „Dentist“

- 22 Tento žalobní důvod se dělí na dvě části, které je třeba přezkoumat odděleně.

K čl. 6 odst. 1 zákona o dentistech

- 23 První částí svého prvního žalobního důvodu Komise v podstatě uplatňuje, že čl. 6 odst. 1 zákona o dentistech, který povoluje „Dentisten“ vykonávat jejich povolání pod profesním označením „Zahnarzt“, je v rozporu s článkem 1 směrnice o koordinaci, poněvadž „Dentisten“ nesplňují kritéria týkající se odborné přípravy uložená posledně uvedeným článkem pro výkon povolání zubního lékaře pod označeními uvedenými v článku 1 směrnice o uznávání, mezi kterými je pro Rakouskou republiku uvedeno označení „Zahnarzt“.
- 24 Rakouská vláda se ve svém vyjádření nevyslovila k této části prvního žalobního důvodu.

- 25 Je nesporné, že odborná příprava „Dentisten“ je neuniverzitní odbornou přípravou v délce pouze tří let, která tedy nesplňuje kritéria uložená čl. 1 odst. 2 směrnice o koordinaci. Z toho následně vyplývá, že Komise měla právem za to, že diplom potvrzující uvedenou odbornou přípravu oznámený Rakouskou republikou nemohl být zapsán do přílohy A směrnice o uznávání.
- 26 Článek 6 odst. 1 zákona o dentistech je tedy v rozporu s článkem 1 směrnice o koordinaci v tom, že umožňuje vykonávat povolání zubního lékaře pod označením „Zahnarzt“ osobám, které nesplňují požadavky na odbornou přípravu uložené posledně uvedeným článkem pro výkon tohoto povolání pod tímto označením.
- 27 Za těchto podmínek je první část prvního žalobního důvodu Komise opodstatněná.

K čl. 4 odst. 3 zákona o dentistech

- 28 Druhou částí svého prvního žalobního důvodu Komise v podstatě uplatňuje, že čl. 4 odst. 3 zákona o dentistech je v rozporu s článkem 19b směrnice o uznávání v tom, že stanoví udělení potvrzení uvedeného v daném článku 19b, ačkoli nejsou splněny podmínky uložené posledně uvedeným článkem.
- 29 Rakouská vláda uznává, že „Dentisten“ nespádají do oblasti působnosti článku 19b směrnice o uznávání, jelikož nejsou držiteli „lékařských akademických titulů“ a nemají „univerzitní odbornou přípravu“.

- 30 Z toho vyplývá, že druhá část prvního žalobního důvodu Komise je rovněž opodstatněná.

K druhému žalobnímu důvodu Komise, týkajícímu se povolání lékaře specializovaného na zubní lékařství

- 31 Komise v podstatě uplatňuje, že skutečnost, že v Rakousku mohou lékaři specializovaní na zubní lékařství užívat označení „Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“, a že tudíž nejsou povinni užívat označení „Zahnarzt“, je v rozporu s článkem 19b směrnice o uznávání.
- 32 Úvodem je na místě poukázat na to, že ačkoli ve své žalobě Komise uvádí články 17 a 23 zákona o lékařích, je zjevné, že povolení udělené lékařům specializovaným na zubní lékařství užívat označení „Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“ zpochybňované Komisí vyplývá z čl. 43 odst. 7 uvedeného zákona.
- 33 Komise se zaprvé opírá o doslovný výklad článku 19b směrnice o uznávání. Poznámává, že „držitelé diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu uvedeného v příloze A“ uvedení v prvním pododstavci tohoto článku, jsou zubní lékaři a mají nárok pouze na označení „Zahnarzt“. Komise z toho vyvozuje, že za účelem splnění podmínky uložené uvedeným článkem, podle které musí být zúčastněné osoby oprávněny vykonávat svoje činnosti „za stejných podmínek“, musejí mít lékaři specializovaní na zubní lékařství rovněž možnost používat pouze uvedené označení, s vyloučením jakéhokoli jiného označení.

34 Rakouská vláda se omezuje na připomínku, že lékaři specializovaní na zubní lékařství jsou oprávněni vykonávat svoji činnost pod označením „Zahnarzt“.

35 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že v rozporu s tím, co tvrdí Komise, znění článku 19b směrnice o uznávání není směrodatné, pokud jde o otázku, zda lékaři uvedení v daném článku musejí povinně užívat stejné označení jako zubní lékaři nebo zda naopak musejí být pouze oprávněni jej užívat. Podmínka, podle které musejí být zúčastněné osoby „oprávněny vykonávat [svoje] činnosti za stejných podmínek“ jako zubní lékaři, umožňuje dva výklady. Jednak, jak tvrdí Komise, lze článek 19b vykládat tak, že ukládá podmínku, podle které musejí být dané činnosti vykonávány „za stejných podmínek“, což by bylo neslučitelné se skutečností, že obě dotyčné profesní skupiny nepodléhají stejným povolovacím postupům, pokud jde o užívání titulů v Rakousku. Kromě toho lze s důrazem na použití slovesa „oprávnit“ vykládat totéž ustanovení pouze jako požadavek, aby lékaři specializovaní na zubní lékařství byli „oprávněni“, jak i jsou podle čl. 43 odst. 7 zákona o lékařích, užívat stejné označení jako zubní lékaři, a tedy byli „oprávněni“ – aniž by k tomu byli povinni – k výkonu povolání za stejných podmínek jako oni pod označením „Zahnarzt“.

36 Jelikož znění článku 19b neumožňuje tuto otázku rozhodnout, je tedy na místě vyložit uvedené ustanovení s ohledem na ostatní ustanovení směrnic o uznávání a o koordinaci. V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že první z nich obsahuje ve svých člancích 8 a 17 zvláštní ustanovení o užívání označení, která prokazují, že v rozporu s tím, co tvrdí Komise, si zákonodárce Společenství nepřál uložit jednotné používání označení v oblasti zubního lékařství. Toto zjištění je rovněž posíleno skutečností, že seznam uvedený v článku 1 směrnice o uznávání obsahuje, pokud jde o některé členské státy, více než jedno označení.

- 37 Je sice pravda, že cílem směrnice o uznávání a o koordinaci je jednoznačné oddělení povolání zubního lékaře od povolání lékaře, avšak Komise nepředložila žádný důkaz prokazující, že by oprávnění lékařů uvedených v článku 19b pokračovat ve výkonu jejich povolání pod profesním označením „Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“ bylo zdrojem skutečného rizika záměny lékařů specializovaných na zubní lékařství a ostatních lékařů.
- 38 Je nutné v každém případě konstatovat, že v rozporu s tím, co tvrdí Komise, ani článek 19b směrnice o uznávání, ani její články 8 a 17 neobsahují omezení týkající se přesného znění profesních označení, která mohou členské státy na svém území povolit.
- 39 Dále pak požadavek na to, aby lékaři spadající pod přechodný režim článku 19b směrnice o uznávání opustili své profesní označení „Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“ ve prospěch označení „Zahnarzt“, by znamenal, že by byli nuceni, aby se vůči pacientům vykazovali stejným označením jako dentisté a neuváděli svoji odbornou přípravu a prvotní kvalifikaci všeobecného lékaře, což by bylo na újmu výkonu jejich povolání (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 29. listopadu 2001, Komise v. Itálie, C-202/99, Recueil, s. I-9319, bod 51).
- 40 Konečně možnost ponechaná lékařům specializovaným na zubní lékařství čl. 43 odst. 7 zákona o lékařích, aby pokračovali v užívání profesního označení „Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“, se ukazuje jako odůvodněná z důvodu transparentnosti, poněvadž umožňuje pacientům rozlišit zubní lékaře, kteří podstoupili řádnou odbornou přípravu zubního lékaře ustanovenou zákonem o lékařích („Zahnarzt“), od všeobecných lékařů, kteří získali postgraduální specializaci zubního lékaře („Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“).

- 41 Skutečnost, že označení „Facharzt für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde“ nelze uvést v článku 1 směrnice o uznávání, protože odborná příprava uvedených lékařů nesplňuje kritéria uvedená v článku 1 směrnice o koordinaci, není relevantní, neboť článek 19b směrnice o uznávání byl vložen do poslední uvedené směrnice, jak Komise uznává, s cílem umožnit lékařům specializovaným na zubní lékařství pokračovat ve výkonu jejich povolání.
- 42 Za těchto podmínek je třeba uvést, že se Komise nesprávně dovolává judikatury, podle které členským státům nepřísluší vytvořit kategorii zubních lékařů, která neodpovídá žádné z kategorií stanovených dotčenými směrnicemi (rozsudek ze dne 1. června 1995, Komise v. Itálie, C-40/93, Recueil, s. I-1319, bod 24). Na rozdíl od členského státu, jehož se týká tento rozsudek, Rakouská republika jednak nevytvořila novou kategorii zubních lékařů, ale pouze zachovala existující kategorii a jednak lékaři specializovaní na zubní lékařství netvoří kategorii zubních lékařů, která není stanovená směrnicemi o uznávání a o koordinaci. Jsou naopak výslovně uvedeni v článku 19b první z uvedených směrnic.
- 43 S ohledem na veškeré tyto důvody je třeba nepřipustit druhý žalobní důvod Komise.
- 44 S ohledem na předcházející důvody je na místě konstatovat, že Rakouská republika tím, že umožnila dentistům („Dentisten“) uvedeným v čl. 4 odst. 3 a v článku 6 zákona o dentistech vykonávat jejich činnosti pod označením „Zahnarzt“ (zubní lékař) nebo „Zahnarzt (Dentist)“ [zubní lékař (dentista)] a dovolávat se odchylné právní úpravy upravené v článku 19b směrnice o uznávání, ačkoli nesplňují minimální podmínky stanovené v článku 1 směrnice o koordinaci k tomu, aby spadali pod právní úpravu stanovenou v uvedených směrnicích, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 1 a 19b směrnice o uznávání a článku 1 směrnice o koordinaci, a zamítnout žalobu ve zbývajících částech.

K nákladům řízení

- 45 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. V tomto ohledu Rakouská republika nepožadovala, aby Komisi byla uložena náhrada nákladů řízení. Nicméně podle čl. 69 odst. 3 prvního pododstavce téhož jednacího řádu Soudní dvůr může rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch. Jelikož Rakouská republika a Komise měly ve věci částečně úspěch i neúspěch, je na místě rozhodnout, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Rakouská republika tím, že umožnila dentistům („Dentisten“), uvedeným v čl. 4 odst. 3 a článku 6 zákona o dentistech (Dentistengesetz),

— vykonávat jejich činnosti pod označením „Zahnarzt“ (zubní lékař) nebo „Zahnarzt (Dentist)“ [zubní lékař (dentista)] a

— dovolávat se odchylné právní úpravy upravené v článku 19b směrnice 78/686/EHS ze dne 25. července 1978 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci zubních lékařů obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu

služeb ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001,

ačkoli nesplňují minimální podmínky stanovené v článku 1 směrnice Rady 78/687/EHS ze dne 25. července 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činností zubních lékařů, ve znění směrnice 2001/19, k tomu, aby spadali pod právní úpravu stanovenou v uvedených směrnicích,

nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 1 a 19b směrnice 78/686 a z článku 1 směrnice 78/687.

- 2) Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.**

- 3) Rakouská republika a Komise Evropských společenství ponесou vlastní náklady.**

Podpisy.